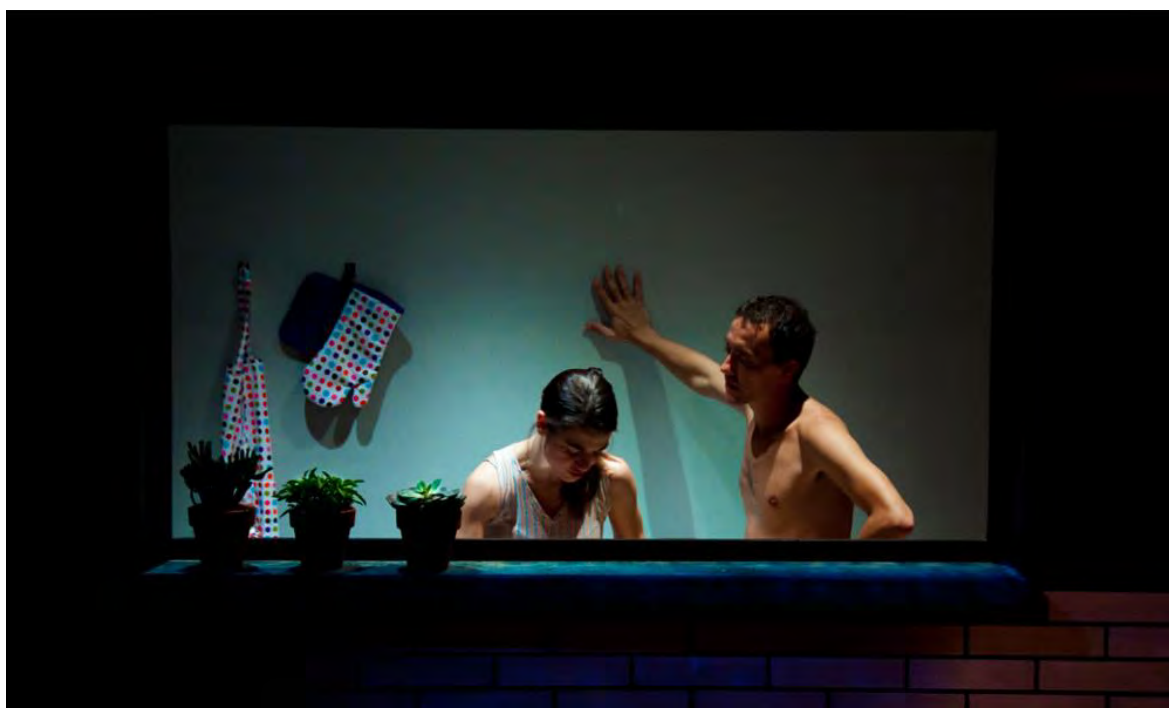

Nerium Park

de Josep Maria Miró

De l'01 al 25/02/2018

Sala Beckett

Una producció de Sala Beckett/Obrador Internacional de Dramatúrgia

DOSSIER DE PREMSA

Contingut

Sinopsi	3
Fitxa artística.....	3
Paraules del director	4
L'autor	5
El repartiment	6
Informació pràctica	8

Sinopsi

En Gerard i la Marta s'han traslladat a una flamant urbanització acabada de construir. Són joves, tenen feina i volen millorar socialment, però no haurà passat ni un mes de la seva arribada quan s'adonen que res és com s'esperaven que seria.

L'obra transcorre en dotze escenes, cadascuna corresponent a un mes de l'any, i pren com a nom el baladre (del llatí *Nerium oleander*), un arbust ornamental i tòxic, àmpliament consensuat per habitar en aquestes noves urbanitzacions i zones de carretera.

Nerium Park és un thriller social que és alhora un retrat fidel de la generació criada sota la ideologia del 'pelotazo' urbanístic i la descripció de la superficialitat de les relacions humanes. Quina és la base de les nostres relacions? Som tan materialistes com els altres? Estem preparats per al pitjor?

Fitxa artística

Autoria i direcció: Josep Maria Miró

Repartiment: Roger Casamajor i Alba Pujol

Escenografia: Enric Planas

Il·luminació: David Bofarull (A.A.I)

Vestuari: Albert Pascual

Fotografia: David Rey

Una producció de la Sala Beckett a partir de la producció de Verins Escènics

Paraules del director

Enguany es compleixen deu anys de l'inici de la crisi immobiliària espanyola. Jo escric *Nerium Park* el 2012 quan ja ens havia esclatat directament als morros: parelles i famílies perdien els seus habitatges; un aparell econòmic salvatge i sagnant, que hem identificat sobretot amb els bancs, feia prevaldre els seus interessos per sobre de les persones; i dos anys abans de conèixer l'alarmant dada que el 2014, per primer cop en la democràcia espanyola, el suïcidi es convertia en la primera causa de mort no natural, per davant dels accidents de trànsit. Tot i que la seva escriptura estava estretament vinculada al context socioeconòmic del nostre país en aquell cicle 2008-2014, se n'han fet produccions en llocs distants geogràficament i també en les seves realitats com Mèxic, Argentina, Miami als Estats Units, Romania, Xipre, Uruguai i pròximament a Colòmbia, Grècia i Itàlia. L'estrena a Buenos Aires coincideix amb l'arribada al poder del neoliberal Mauricio Macri i l'inici de nombrosos acomiadaments massius, temàtica que en la producció argentina s'imposava per davant de la qüestió immobiliària; a l'Uruguai situaven l'acció el 2002 amb una forta ressonància en l'espectador en aquella data, quan van viure una de les pitjors crisis econòmiques en dècades; quan viatjo a l'estrena a Romania em trobo un paisatge desolador de rètols amb promocions de pisos en venda i construccions a mig fer als afores de la capital i descobreixo una crisi sorprenentment similar a la nostra... Aquesta bèstia monstruosa i despietada contra la que intenten lluitar en Gerard i la Marta, els protagonistes de *Nerium Park*, no és una qüestió local i, menys en un món globalitzat per les regles del joc del sistema capitalista. Segurament té formes de manifestar-se diferents però sempre resulta una pugna entre l'individu i un model instal·lat des de les instàncies polítiques, econòmiques i socials.

“En quina mena de lloc has fotut aquesta pobra parella?” m'he preguntat en més d'una ocasió i en veure alguna de les versions, com si la meva escriptura en tingués alguna responsabilitat. Al cap d'uns segons, m'adono que el meu relat és conseqüència d'un paisatge global en el qual ens hi construeixen urbanitzacions enlluernadores, ens hi planten espècies de flors ornamentals però tòxiques com el baladre (del llatí *nerium oleander*) i ens fan creure que allà hi podem instal·lar projectes de vida en comú tot i que amb un cost íntim i personal tan elevat que ni tan sols hem estat conscients d'avaluar si estem disposats a pagar-lo.

Josep Maria Miró
Autor i director

L'autor

Josep Maria Miró

Llicenciat en periodisme per la Universitat Autònoma de Barcelona i en direcció i **dramatúrgia per l'Institut del Teatre. És autor de *Temps salvatge, Olvidémonos de ser turistas, Cúbit, La travessia, Obac, Nerium Park, Fum, El principi d'Arquimedes, Gang Bang* o *La dona que perdía tots els avions*. Ha estat traduït a 20 llengües i estrenat en uns 30 països. Ha rebut diversos reconeixements, entre ells, el premi Frederic Roda en la XLV Nit de Santa Llúcia – Festa de les lletres catalanes o, en dues ocasions, el prestigiós Premi Born. És autor de diverses dramatúrgies i ha dirigit textos propis i d'altres autors. És docent de dramatúrgia al Grau d'Arts escèniques de la Universitat de Girona i regularment en cursos a la Sala Beckett, així com en tallers nacionals i internacionals. Des de 2013 és membre del comitè de lectura del Teatre Nacional de Catalunya.**

Autor format a l'Obrador de la Sala Beckett, teatre en el qual s'ha pogut veure *El Principi d'Arquimedes* (2012). Les traduccions de les seves obres a d'altres llengües estan disponibles a www.catalandrama.cat.

El repartiment

Roger Casamajor

Roger Casamajor va iniciar la seva formació com actor a Andorra, i va ser membre de la companyia Somhiteatre durant cinc anys, amb la que va actuar en les obres *Farses medievals*, *El Xal* i *El casament dels petits burgesos*, fent representacions arreu de Catalunya.

Més tard va estudiar al Col·legi del Teatre i a l'Institut del Teatre de Barcelona, mentre feia les seves primeres incursions en el món del cinema amb *El mar*, d'Agustí Villaronga, *L'illa de l'holandès*, de Sigfrid Monleón, *Salvajes*, de Carlos Molinero i *Guerreros*, de Daniel Calparsoro, i també la sèrie de televisió *Temps de Silenci*.

Un cop acabats els seus estudis va prosseguir la seva carrera artística tant en sèries (*Mar de Fons*, *Via Augusta*, *Ventdelplà*, *Infidels*, *Gran Nord*, *Nit i dia o La Riera*) com en telefilms (*Després de la pluja*, *Comida para gatos*, *Sincopat*, *A Mariñeira*, *Terra baixa*, *La mujer olvidada*...) i pel·lícules (*Nubes de verano* de Felipe Vega, *El Laberinto del Fauno* de Guillermo del Toro, *Pa Negre d'Agustí Villaronga*, *Henry IV* de Jo Baier, *Bestezuelas* de Carles Pastor, *El elegido* d'Antonio Chavarrías o *Incerta Glòria* d'Agustí Villaronga, **entre d'altres**), entre les quals destaca la seva interpretació de Farriol a *Pa negre*, que li va valer el premi al millor actor secundari als III Premis Gaudí.

Al teatre l'hem vist a *Ricard III* de William Shakespeare (dir. Xavier Albertí. TNC, 2017); *Kalimat (Paraules)* d'Ahmed Al Hamso, Fatima Faraj, Ghadir Ghadir, Khamissa Hussein, Shaenaz Mamo, Bakher Mohamad, Mahmood Mohammad, Manar Mostafa, Hussein Mostafa, Maryam Mustafa (dir. Helena Tornero. TNC, 2016); *El professor Bernhardt* d'Arthur Schnitzler (dir. Xavier Albertí. TNC, 2016); *L'art de la comèdia* d'Eduardo de Filippo (dir. Lluís Homar. TNC, 2015); *Un enemic del poble* de Henrik Ibsen (dir. Miguel del Arco. TNC, 2014); *Nerium Park* de Josep Maria Miró (dir. Josep Maria Miró. Temporada Alta, 2013); *Llibertat* de Santiago Rusiñol (dir. Josep Maria Mestres. TNC, 2013); *Dispara / Agafa Tresor / Repeteix* de Mark Ravenhill (dir. Josep Maria Mestres. Teatre Lliure, 2013); *La nostra classe* de Tadeusz Slobodzianek (dir. Carme Portaceli. Festiva Grec, 2010); *Pedra de Els baixos fons* de de Maxim Gorki (dir. Albert Tola i Carme Portaceli. TNC, 2012); *Pedra de tartera* de Maria Barbal (dir. Lurdes Barba. TNC, 2010); *La nit més freda (Veus a l'Exili)* a partir de textos de Joan Oliver, Carles Riba, Mercè Rodoreda Antoni Rovira i Virgili (dir. Teresa Vilardell. TNC, 2009); *Jo sóc un altre* d'Esteve Soler (dir. Tamzin Tonwsend. TNC Sala Tallers, 2006); *Carnaval* de Jordi Galceran (dir. Sergi Belbel. Teatre Romea, 2006) o *El tinent d'Inishmore* de Martin McDonagh (dir. Josep Maria Mestres. TNC, 2003).

Alba Pujol

Llicenciada en Art Dramàtic, especialitat d'interpretació per l'Institut del Teatre de Barcelona (2003-2008). Ha treballat al Teatre Lliure de la mà de directors com Àlex Rigola (**2666, Rock'n'roll, Theend**); Carlota Subirós (*Alícia al país de les meravelles, Otel·lo, Les tres germanes, Jugar amb un tigre i Rodoreda, un retrat imaginari*); Xavier Albertí (*Vida privada*); Iban Beltran (*L'espíadimonis*) i Pau Carrió (*Cartes des de Tahrir*).

Ha estrenat els dos espectacles de creació: *Todas la historias de amor necessitan un árbol* (dirigit per **Sílvia Delagneau i estrenat a l'espai Indigest**) i *Somni* (dirigit per Mercè Vila-Godoy i estrenat al teatre La Seca-Espai Brossa).

Darrerament l'hem vist a *L'hostalera* de Carlo Goldoni (dir. Pau Carrió. La Perla 29, 2017); *Llengua materna Mameloschn* de Sasha Marianna Salzmann (dir. Thomas Sauerteig. Sala Beckett, 2016); *Watching Peeping Tom d'Alícia Gorina* (dir. **Alícia Gorina. La Seca, 2016**); *Només ens vol protegir del cel* de Sílvia Delagneau (dir. Sílvia Delagneau. Festival Grec, 2015); *Doña Rosita la soltera* de Federico García Lorca (dir. Joan Ollé. Teatre Nacional, 2014); *Nerium Park* de Josep Maria Miró (dir. Josep Maria Miró. Festival Temporada Alta, 2014); *Somni* de Mercè Vila Godoy (dir. Mercè Vila Godoy. Teatre La Seca, 2013); *Coriolà* de W. Shakespeare (dir. Àlex Rigola. Teatre Lliure, 2012); *Espíadimonis* de Ramon Gomis de Barberà (dir. Iban Beltran. Teatre Lliure, 2012); *Cartes des de Tahir* de Pau Carrió (dir. Pau Carrió. Teatre Lliure, 2012). *Tragèdia d'Àlex Rigola* (dir. **Àlex Rigola. Grec Festival, 2011**); *The End d'Àlex Rigola* (dir. **Àlex Rigola. Teatre Lliure, 2011**); *Les tres germanes d'Anton Txèkhov* (dir. Carlota Subirós. Teatre Lliure, 2011); *Vida Privada* de Josep Maria Sagarra (dir. Xavier Albertí. Teatre Lliure, 2011), entre moltes altres produccions.

En el món audiovisual l'hem pogut veure a les dues temporades de *La Sagrada Família* (TV3, Media Pro i DagollDagom), *Dídac i el Technotaure* (Màster de TV3, 2007); *Càmping* de Lluís Arcarazo (2006), als videoclips musicals de *The New Raemon (Lyona)* i d'*Els nens eutròfics* (Blowing Buffalo).

Informació pràctica

Nerium Park

de Josep Maria Miró

Direcció: Josep Maria Miró

Amb Roger Casamajor i Alba Pujol

De l'01 al 25/02/2018

De dijous a dissabte, 20h. Diumenge, 18h

Una producció de:

Sala Beckett Obrador Internacional de Dramatúrgia

Amb el suport de:

Més informació

www.salabeckett.cat

Aloma Vilamala · Premsa

Sala Beckett/Obrador Internacional de Dramatúrgia

C/ Pere IV, 228-232

T: 93 284 53 12

premsa@salabeckett.cat

www.salabeckett.cat